

BLATENSKÁ BLATKA

ZPRAVODAJSKÝ ČTVRTLETNÍK BLATENSKA,

BLATNO, BEČOV, HRÁDEČNÁ, KVĚTNOV, MEZIHOŘÍ, RADENOV, ŠERCHOV, ZÁKOUTÍ

ROČNÍK IX. ČÍSLO 4. PODZIM 2019

RICHTERŮV KŘÍŽ STOJÍ

V jarním čísle BB jsme psali o nálezu historického skvostu – kříže z r. 1812. Uteklo půl roku a památka je na svém místě, restaurovaná a vztyčená v celé své kráse.

Po společné dohodě jsme se rozhodli její stanoviště posunout asi o 30 – 40 m blíže ke Strážišti. Důvod: z houštiny náletových stromů a keřů nyní stojí na krásném výhledu na Krušné hory s dominantou Jedlové hory. A pokud se vyčistí okolí mariánského sloupu – další opravené památky nedaleko odtud – měla by být v dohledu. A třeba se dočkáme nějaké lavičky vedle, bude kde odpočinout, porozjímat a pokochat se.

ZT, foto vpravo J. Píramovský
bližší o sakrálních památkách
v článcích na str. 2 a 5

EDITORIAL aneb sloupek vpravo

Jak píše kolega v příspěvku o blízkici se zimě (nejen) v Mezihoří, skončilo období nekonečných grilovaček a koupání se za úmorných veder, v oproti minulým dobám dlouhých dovolených, za stále zvyšující se teploty planety Země. Nastalo období opět nekonečných plískanic, mlh a sněhových kalamit. A tak stále nekonečně nespokojený člověk může zase nadávat na zimu a těšit se na léto, kdy se zase bude těšit na zimu. Věčný to koloběh!

No, a když už máme to „ošklivé“ počasí, tak to chce zalézt někde ke kamnům, vzít si do ruky Blatenskou Blatku a včas si počít, neboť už nastává čas adventní a vánoční – čas shonu, nakupování a předvánočních aktivit. Místo času usebrání se (rozjímání, přemýšlení, zahledění se do hloubky ale i do věcí budoucích), jak říkají křesťané, čas hektický ateistů. Vždyť Vánoce jsou vlastně svátky zimního slunovratu, a to byl nejvýznamnější den pro předkřesťanské kultury, vracelo se v pravém významu slova smyslu slunce, ale především teplo, světlo, čas rodící se potravu – život. Letošní slunovrat nastává přesně 22. prosince ráno v 5 hod. a 19 min.

ZT

PRVNÍ SPOLEČNÉ NAKLÁDÁNÍ ZELÍ

Kysané zelí patří mezi velmi zdravou potravinu a to nejen pro vysoký obsah vitamínu C. Naložený soudek zelí by neměl chybět v žádné vesnické chalupě. Proto jsme se rozhodli nabídnout a umožnit zájemcům si zelí naložit. Sehnat soudek – zelňák není problém ani pro ty, kteří ho nenašli někde na půdě po svých předcích. Hlávky dobrého českého zelí

nám s velkou vstřícností dodala firma Aventa Otvice. Obec koupila dva ruční krouhače a pak už záleželo na každém jednotlivci jak se k dílu postavil. A všichni odcházeli v dobré náladě, s plným soudkem zelí, celými prsty na rukou, s návodem jak o zelí pečovat při kvašení a uskladnění. A při čtení této Blatenské Blatky si už určitě pochutnávají na zelňačce či knedlu-zelu. A takové zelné placky, zelňáky přidat k dobrému vinnu, pivu nebo i čaji, to je také pochoutka. A úplně pod čarou – nejlepší odpad je ten, který vůbec nevznikne, tedy žádné igelitové sáčky, sklenice od zelí nakoupeného v obchodě nebudou plnit kontejnery s odpadem. A pod druhou čarou – kdo chtěl, nestihl, a chtěl by – tak třeba přistě...

JT, foto: internet

NÁVRAT DALŠÍCH DROBNÝCH SAKRÁLNÍCH PAMÁTEK

Do našich obcí se vrátilo v listopadu několik drobných zrestaurovaných památek. O mariánském sloupu si můžete přečíst v obsáhlém článku Zdeňka Tollara v rubrice POVÍDÁNÍ, ZAJÍMAVOSTI. Pokusím se ve stručnosti volně navázat na tento článek a jen upozornit na další památky navrácené do krajiny.

V první řadě stojí již na svém místě nedávno objevený Richterův kříž pod Kočičákem, o kterém bylo psáno v jarním vydání Blatky. Jedná se o opravdu nádherný kříž z roku 1812. Peripetie s jeho instalací se zapadlým nákladním autem a jeho vyprošťováním by vydaly na samostatný článek. Ale alespoň tedy poděkování Jindřichu Tenglerovi a jeho traktoru za obětavou pomoc. Až si půjdete projít jedinečnou naučnou stezku po opevněních na Kočičáku, křížek nelze minout.

Dalším téměř ztraceným křížkem navrátil jsem se zpět pod širé nebe po dlouhých desetiletích je Vogelův kříž stávající původně u dnes již zaniklé cesty mezi Blatnem a Bečovem. Vyhrabán byl z rumiště silně poškozený před cca dvěma lety. Spatřit ho nyní lze v parku před obecním úřadem v Blatně, neboť na původní stanoviště nebylo možné již kříž umístit.

Na nové místo k chráněné Šerchovské lípě byl umístěn i další, tzv. Annin křížek, jehož původní umístění je neznámé. Dlouhá léta ležel zcela zarostlý v křoví u Šerchova, ovšem i sem byl pravděpodobně odněkud dopraven. Před restaurováním byl silně poškozený a jediná čitelná část nápisu bylo jméno Anna – odtud Annin křížek. Problém s umístěním vyřešila nedaleko se nacházející majestátná lípa, jež poskytla křížku po mnoha letech důstojné umístění.

Vogelův kříž

Annin kříž

Kříž ze Šerchova

V Šerchově stával dlouhá léta kříž před restaurací u Čemanů. Tento kříž z roku 1819, který později přijde na řešenou náves s kaplí do Šerchova, byl prozatím umístěn na travnatou plochu před obecním úřadem v Blatně.

Všechny výše zmíněné památky prošly restaurátorskou dílnou firmy Archkaso, podobně jako mariánský sloup, našťastí s lepším výsledkem. Nutno však podotknout, že zlepšení komunikace ze strany firmy s místními ohledně

umístění křížů po restaurování, konzultace původních nápisů či dodání podrobnějších restaurátorských zpráv by nebyla na škodu.

-such-, foto vpravo J. Piramovský

OBECNÍ „KUCHYŇKA“ NA KOLECH

V předchozích číslech našeho zpravodaje jste se mohli dočíst, že jsme díky úspěchu v soutěži Vesnice roku v loňském roce od Ústeckého kraje dostali finanční příspěvek ve výši 120 tisíc korun, za který jsme pořídili mobilní přívěs, který jsme vybavili jako mobilní kuchyň. Konečně je na světě a je tak možné, abyste si jej při pořádání různých akcí ve všech obcích mohli zapůjčit a nemuseli jsme si mezi sebou neustále předávat bedýnky s hrnký a vším tím potřebným dalším vybavením, které je pro zajištění pohodového setkání občanů zapotřebí.

Pokud tedy chystáte nějakou akci pro veřejnost, v kterékoliv z obcí, stačí jednoduše zavolat dostatečně včas na úřad a kuchyňku si zarezervovat, přijet si pro ni a je to! Doufám, že s jejími službami budete spokojeni a že se naše společná setkávání díky její existenci stanou ještě příjemnějšími. Teď už jen musíme doufat, aby se všechny akce nekonaly pokaždé ve stejném čase.

A ještě prosba, máte-li zase doma nějaké přebytečné hrnký a nevíte-li kam s nimi, tak na úřad! Schází se nás čím dál tím víc a nepotřebný hrneček je tisíckrát lepší, než neekologický plastový kelímek!!! Zvláště o Vánocích je hrnečku na všech akcích velká potřeba. Předem MOC děkujeme.

IRH, foto: AK

HALLOWEENSKÉ OSLAVY

Ač Halloween u nás mnozí považují za typicky americký svátek, není tomu tak. Historicky totiž Halloween vychází z pohanské slavnosti Samhain, při které byl Kelty oslavován odchod léta a příchod zimy. Samhain je rovněž ekvivalentem pro slovo „smrt“. Staří Keltové věřili, že se v noci z 31. října na 1. listopad otevírají brány do jiných dimenzí, duchové blízkých zemřelých přicházejí spolu s démony do našeho světa a my naopak můžeme navštívit svět jejich.

V 16. století se mocné církvi částečně a postupně podařilo přetvořit v rámci boje proti pohanským zvykům původní Samhain na *All Hallows' Eve*, což ve staroangličtině znamená *Předvečer všech svatých*. Postupným kolmením a zkrácením vznikl dnešní Halloween. Do Ameriky svátek pronikl teprve s masivní imigrací Irů a Skotů v 19. století a zpočátku zde vyvolával svátek značný odpor, zejména u anglických reformovaných protestantů.

Nejvýraznějším symbolem Halloweenu je vydlabaná dýně, ovšem nebylo tomu tak vždy. Ve své původní domovině vyřezávali Skotové a Irové lucerny z tuřínů, řepy a velkých brambor. Dlabání dýní se objevilo až v Americe, především zřejmě z důvodu snazšího dlabání a strašidelnějšímu efektu. Zejména vzhledem k atraktivitě těžky vypadajících vydlabaných a nasvícených dýní si Halloween v posledních dekádách našel své místo i v našich zemích. A děti ho milují.

kostýmech, který putuje od stavení ke stavení za koledou, podobně jako staří Keltové v minulých staletích. A bylo tomu tak i letos, přičemž v průvodu se sešlo kolem dvaceti strašidel, zejména dětí.

Již třetím rokem v Zákoutí probíhá i dlabání dýní pro děti na obecní návsi a její následná výzdoba. Ve večerních hodinách v tento čas do tmy svítí spousta vydlabaných dýní.

-such-, foto nahoře: AK

A našel si své místo i v našich obcích, například v Blatné, ale dokonce i v Zákoutí, kde je již několik let pořádán strašidelný průvod v maskách a

DĚTI ABSOLVOVALY STEZKU ODVAHY

V sobotu 2. 11. 2019 uspořádali rodiče v Mezihoří „dušičkovou“ stezku odvahy pro děti. Trasa vedla zahradou, cestou i tajemnou a temnou zkratkou. Na stezce děti plnily devět různých úkolů, které pečlivě zapisovaly do pergamenu, a hledaly tři indicie vedoucí k pokladu. V závěru stezky, v kapličky, na ně čekal místní duch mnicha, aby jejich počínání zhodnotil a ověřil, zda ví, kde mají poklad hledat. Poté je bezpečně nasměroval na cestu a u křížku děti již narazily na další bytost, která jim předala zaslouženou odměnu (pytlíčky se sladkostmi). Na závěr si u ohně všichni opekli burty.

Věra Řeháková

NEDĚLNÍ JÓGA V HORALCE

S příchodem zimního času se začátek pravidelné nedělní jógové seance v Horalce přesouvá ze šesté na pátou hodinu.

Jsem pravidelným účastníkem již několik let a byl mi zde dán prostor k oslovení dalších potenciálních cvičenců z Blatna a přináležejících obcí. Prostoru je v Horalce dost a dost. Při rozhovorech se sousedy a přáteli zjišťuji, že hlavním důvodem proč na jógu nechodit je strach, že cvičení je moc náročné. Mnozí jsou přesvědčeni, že podstatou jógy jsou krkolomné pozice, proplétání rukou a nohou, stoje na hlavě a podobné výstřednosti známé z televize a filmů. U nás ale cvičení zvládne úplně každý. V čem tkví podstata jógy, by vám fundovaně přiblížila cvičitelka Pavlína, ale z mého laického pohledu jde o vyrovnanou, staletími prověřenou kombinaci práce s pohybovým aparátem, vnitřními orgány, dýcháním a duševním vyrovnaním. Celý život aktivně sportuji, ale po žádném tréninku jsem se nikdy necítil fyzicky i duševně tak dobře jako po skončení nedělní jógy v Horalce.

Tak neváhejte a přijďte si to alespoň vyzkoušet. Pro začátek nemusíte nakupovat žádné drahé vybavení, karimatku si zde můžete půjčit.

Aleš Andera

PODZIMNÍ VÝSADBA STROMŮ A STROMOŘADÍ

Takzvané české kulturní krajiny jsme se po desetiletí nevěnovali s tak patřičnou pozorností, s jakou bychom měli. Nemám na mysli jen námi spravované území, je to problém celého území Čech. Na Blatensku - v naší horské a podhorské krajině díky složité členitosti terénu nedošlo našťastí v období kolektivizace k rozorání všech remizků, a tudíž neutrpěla krajina tolik jako v rovinatých částech republiky. Přesto jsou některé půdní celky zbytečně velké, jen v okolí Blatna zaniklo od konce války kolem deseti vodních ploch (rybníků a nádrží), o mokřadech nemluvě. Prakticky všechna stávající vzrostlá stromořadí, aleje a význačné solitéry byly vysazeny na přelomu 18. a 19. století nebo v předválečných letech. Navíc jsou dlouhá desetiletí neudržovaná.

Nicméně blýská se na lepší časy. Již třetí rok po sobě se daří obci za pomoci dotací na výsadby a částečně z rozpočtu obce splácet krajinné dluh a na Blatensku se vysadilo nespočet vzrostlých 8 – 10 let starých stromů. K těm z minulých let letos přibýlo stromořadí 32 ks jasanů ztepilých kolem zimní cesty ze Zákoutí do Mezihoří a bylo dosazeno 8 jasanů do stromořadí k Hrádečné. Dále přibýlo 14 ks lip do blatenské aleje a částečně byla provedena dosadba prořídle aleje k rybníku Tři kříže. Jeřábem ptačím v počtu 16 ks bylo doplněno stromořadí mezi Blatnem a Radenovem. Další stromy, tentokrát ovocné, byly vysazeny v nově vznikajícím přírodním parku v centru obce Blatno.

Vysazením stromu však bohužel práce nekončí a za každým vysazeným stromkem je ukryto neskutečné množství práce. Pokud jsou stromky pořízovány z dotací a grantů, je nutno zpracovat projekt, v letním období je nutno stromky zalévat, každý rok povolovat úvazky, provádět výchovné řezy a případně rovnat kůly... a s přibývajícím množstvím stromů práce úměrně přibývá.

Za všechnu péči o naše nové „výrostky“ je nutno poděkovat dlouhé řadě lidí počínaje pracovníky ve školce přes paní projektantku, starostku, blatenské hasiče, zaměstnance úřadu a v neposlední řadě i dobrovolníkům v obcích, kteří, zejména v době sucha, neváhají stromkům dodávat tolik potřebnou vláhu.

-such-

Akce Klubu 60±.

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ V MOSTĚ

Již potřetí, jsme se vydali do Mostu, tentokrát na divadelní představení „Tři ženy“ současné anglické autorky Katy Brand. „Hotelový pokoj, jedna noc a tři generace žen z jedné rodiny, které s nelítostným humorem odhalují vzájemné komplikované vztahy.“ Tak zněla anotace pod názvem hry. A zněla lákavě. Po představení bylo na každém z nás, jak dalece odcházel pobaven a spokojen. Pocity zúčastněných byly různé. Co dodat - tak třeba přistě...

JT

VÝLET NA JABLEČNÉ SLAVNOSTI

V sobotu 5. října připravil Klub s finanční podporou našeho Obecního úřadu další výlet po krásách a zajímavostech České republiky. Tentokrát byl naším cílem zámek Krásný Dvůr. Termín výletu nebyl vybrán náhodně. V tento den se koná již IX. ročník slavnosti úrody, takzvaný Jablečný den.

Celým areálem zámku se nesl motiv jablek ve všech možných podobách. Nejen na jarmarku před zámkem, ale i na nádvoří bylo na co se dívat a co ochutnávat. Organizátoři připravili také bohatý kulturní program. Koncerty, tance, loutková divadla, v plenéru ukázka sokolnictví, výcviku koní a další. Jen byla škoda, že nás tentokrát zradilo počasí. Po horkém létě a krásném podzimu jsme všichni trpěli neskutečnou zimou. A zahřát se nebylo kde. Trochu tepleji bylo při prohlídkovém okruhu v zámku, který byl chloubou rodu Černínů z Chudenic až do 2. světové války.

Největší raritou je zámecký park, který založil na konci 18. století Jan Rudolf Černín v anglickém stylu. Součástí parku o rozloze téměř 100 ha je řada drobných romantických staveb jako třeba Panův templ s umělým vodopádem, Goethův a Čínský pavilon, a zejména nedávno kompletně zrestaurovaný Novogotický templ.

Všichni jsme se však nejvíce těšili na příjezd vytopeného autobusu, a až po rozmrznutí jsme se mohli pustit do tradiční vědomostní soutěže. Ceny pro výherce byly v jablečném stylu od tekuté formy po sladkou pečenou.

Věřím, že nás rozmary počasí neodradí od dalších společných výletů s klubem 60±.

Aleš Andera

PŘEDNÁŠKA O NEPÁLU

Ve čtvrtek 7. listopadu jsme v Horalce měli možnost se duchovně přenést na opačnou stranu zeměkoule, až do dalekého Nepálu. Velká cestovatelka Leona Hrnková nám vyprávěla o svém putování po zemi pod Himálajemi. O kulturním šoku v přelidněném Káthmándú, plném smogu, prachu, špíny, lidské chudoby, ale i o usměvavých a šťastných lidech. O zemi, která se po dlouhých desetiletí, spíše staletí, nezměnila a byla postižena velkým zemětřesením v r. 2015, z něhož se vzpamatovává dodnes a ještě dlouho bude – valná část zahraniční pomoci skončila v kapsách vládních úředníků (asi to je stejné na celém světě,

včetně naší země). O jediné novince, která se tam objevila – Internetu. O hinduistických chrámech a bozích v nich. O posvátné hoře Machapuchare (rybí ocas) a Tibetanech žijících v emigraci v Nepálu. Bylo co poslouchat. Díky Leono!

ZT

Pozn.: bližší v rubrice „Povídání, zajímavosti“ na str. 6

ZNOVU VANDALIZMUS V LESE!

Bohužel smutný pohled čekal našeho lesního správce p. Galla v obecních lesích Na Tokaništi. Tři roky staré smrčky vytrhané ze země, co bylo dobré, si pachatel vzal, co se poškodilo, nechal na místě. Vandalismus a zlodějina... k tomu není více slov!

ZT, foto: Gallo

ZIMA (NEJEN) V MEZIHOŘÍ SE BLÍŽÍ

Tak konečně je za námi čas upocených triček, nekonečných grilovaček, večného koupání a příšerně dlouhých nekonečných dní.

Dobře, tak vážně. Zima je doslova za dveřmi a milovníci zimních sportů by měli co nejdříve snést z půdy prkénka všeho druhu a připravit je na sezonu. Skiareál Mezihoří spolu s obcí Blatno připravují na letošní sezonu, stejně jako v předešlých letech, nabídku lyžování v mezihořském areálu pro občany s trvalým pobytem zcela zdarma.

Pokud vše dobře dopadne tak je i vysoká pravděpodobnost víkendových úprav běžeckých stop v okolí Mezihoří a Zákoutí. Loni nadšenci z TJ zkoušeli upravovat několik okruhů a sbírali zkušenosti. Letos plánují již ostrý provoz a dokonce nějaká překvapení. Tak se tedy nechme překvapit.

Vše však, jako obvykle, bude záviset především na paní Zimě, zda nám dopřeje dostatečně vydatnou sněhovou nadílku. Tak snad...

-such-

ASTRONOMICKÝ KOUTEK, aneb na co se těšit v následujících měsících

Vážení, máme tu podzimní předvánoční čas, kdy se nám dny stále více zkracují. Na úvod si pojďme říct, že zkracování dnů bude trvat do 21. -22. prosince, kdy nastane nejdelší noc v roce. Od této chvíle se začnou dny opět prodlužovat.

Čas od času slychám: vzpomínáte si, jak jsme se ve škole učili, jakou vzdálenost ujede motocyklista rychlostí ... a za jak dlouho bude dosížen autem jedoucím rychlostí ... I když si to každý z nás dokáže snadno představit, „vyluštění takového kvízu“ v době školských let prostě nebylo v našich silách. V minulém vydání Blatky jsem se pokusil naznačit, k čemu nám takové příklady mohou posloužit v praxi. **Tedy správná odpověď na úlohu z minulého vydání je, že střední vzdálenost Měsíce od Země je 384 000 km.**

Pojďme se společně naladit na předvánoční atmosféru. Určitě jste si všimli, že s Vánoce je spojena spousta tradic a symbolů. Jedním takovým vyobrazovaným symbolem je kometa či hvězda. Nevím, zda někoho z Vás někdy napadlo, proč tomu tak je. Vysvětlení, ač už více či méně důvěryhodných, existuje několik. Podívejme se z astronomického hlediska na tři nejpravděpodobnější:

Konjunkce (těsné přiblížení) planet: Zde je nutné si uvědomit několik souvislostí. Pochopitelně ze známých drah planet dokážeme dopočítat jejich polohu v jakémkoliv roce. Pokud se vrátíme k letopočtu ±0, zjistíme např., že v letech 12-10, 7 a 2 před n. l. došlo k těsnému přiblížení planet Jupiter a Saturn v souhvězdí Ryb (toto souhvězdí symbolizovalo oblast dnešní Palestiny, ale také rané křesťanství). V té době neexistovalo žádné světelné znečištění a v takovém případě mohlo skutečně dojít k zesílení jasnosti obou planet. Uvědomme si, že planety Jupiter a Saturn hebrejsky znamenají spravedlivý a šabat (den volna), nehledě na to, že planeta Saturn je považována za hvězdu Židů. Důležitý je také význam periodického vlivu Měsíce. Nov znamená zrození. Na základě těchto skutečností si mudrcové (lidově Tři králové) mohli myslet, že se narodil král. Těmto předpokladům odpovídá i otázka Tří králů, kteří se ptali Herodese Velikého (židovský král žijící 73-4 před n. l.): „Kde je ten narozený král?“ V Matoušově evangeliu se uvádí, že „Hvězda šla před mágy“ (hebrejsky se planeta řekne chodící hvězda). Při té příležitosti se tedy vydali poklonit Ježíškově.

No dobře, ale přeci dnešní symbol komety spojujeme s tělesem v pohybu. Zajímavostí je, že v roce 0 nastal astronomický jev, kdy se všechny tehdy známé planety v souhvězdí Lva seřadily do linie a mohly skutečně iniciovat obraz komety s ohonem.

Kometa: zřejmě první byla kometa ztvárněna na vánoční scéně italským malířem Giotto di Bondone v roce 1304. Učinil tak na základě pozorování Halleyovy komety v roce 1301. Není vyloučeno, že táž či jiná kometa se nemohla objevit v době okolo roku 0, záznamy tehdejších hvězdářů však nic takového nenaznačují. Nehledě na to, že v antice byly komety považovány za zlověstná znamení.

Nova či supernova: jedná se vlastně o vzplanutí či výbuch hvězdy. Samozřejmě není vyloučeno, že k takovéto události mohlo dojít. I přes to, že

takové události ve vesmíru „běžně“ nastávají, dokázat, že k takové události došlo právě kolem r. 0 je velmi obtížné. Z časového hlediska se jedná o omezený jev a nemá nic společného s pohybujícím se tělesem. Jedná se o stacionární zdroj, který náhle vzplane a náhle pohasne.

Ať už se přikláníte na stranu jakékoli zde uvedeně verze či nějaké jiné, věřím, že symbolika vánoční hvězdy či komety neutrpí. Ba naopak, je přeci moc fajn vymýšlet, fantazírovat a snít nad symboly, tradicemi a myšlenkami, zvláště pokud je máme spojené s nejkrásnějšími svátky v roce, s Vánocemi. Přeji všem krásné prožití vánočních svátků.

Radek Sušienka

MARIÁNSKÝ SLOUP V „NOVÉM“

Před více než třemi stoletími, nedaleko zámku v obci Jezeří, se narodil druhý syn Janu Adamu Dietzovi, významnému regionálnímu sochaři a řezbáři, který pracoval pro zámek a široké okolí. Vytvořil, mimo jiné, vstupní portál zámku s atlanty a sochy v parku, Sv. Floriána v Klášterci n. O., Sv. Jana Nepomuckého na návsí Červeného Hrádku a dalšího u železniční zastávky Chomutov město, plastiky světců v kostelích v Litvinově, Horním Jifetíně a děkanském (přesunutém) kostele v Mostě, a mnoho dalších skulptur, které zde nebudu vyjmenovávat pro nedostatek místa, z nichž řada byla zničena či ztracena během likvidace obcí v podkrušňohorí.

Syn dostal jméno Adam Ferdinand a pokřtěn byl 5. června 1708 v kostele v nedalekých Albrechticích. Jméno Ferdinand, mimochodem nezvyklé u poddaných, dostal pravděpodobně z úcty k tehdejšímu majiteli Jezeří, hraběti Wilhelmu Ferdinandovi z Lobkovicz. Přítomny byly místní význačné osobnosti, kmotrem se stal učitel z Hory Sv. Kateřiny, svědky byli dvorní kovář, manželka dvorního cukráře, sklepníka a stolníka, sládek z pivovaru v Nové Vsi.

Již jako dítě projevoval mimořádné umělecké nadání. Své mládí strávil v dílně otce, kde se učil technice tvorby a později se velmi zásadně spolupodílel na uměleckém vedení dílny. Ve starší odborné literatuře je uváděno, že jako

tovaryš pracoval v dílně Matyáše Brauna, to podle nových poznatků je málo pravděpodobné, protože v r. 1732 a 1735 je uváděn ve farních matrikách, coby svědek křtu jezeřských dětí, jako tovaryš („velmi nadaný mládenec“).

Díla A. F. Tietze: Fontána u zámku Seehof
foto: www.schloesser.bayern.de

Koncem r. 1735, nejpozději začátkem příštího roku odešel na tovaryšskou cestu do Vídně, kde pobyl krátký čas a pokračoval do Würzburgu v Německu, kde je bezpečně zaznamenán v r. 1736. Nelze vyloučit, že svou cestu spojil s další významnou uměleckou osobností, která na Jezeří žila. Od r. 1727 zde pracoval jako lesník otec Christopha Willibalda Glucka (nar. 1714, zemřel 1787), jednoho z nejvýznamnějších hudebních skladatelů především oper období klasicismu. Ví se, že v r. 1735 opustil Prahu, aby ve Vídni nastoupil jako kapelník ve službách dalšího člena Lobkoviczského rodu. Obdobnou cestou se do Vídně dostal i A. Ferdinand Dietz, takže není vyloučeno, že cestovali spolu.

V Německu si pozměnil příjmení z Dietz na Tietz. Z počátku se zdokonaloval pod Baltazarem Neumannem, dalším z velikánů barokního umění. V té době přichází na scénu nový styl – rokoko, které se stává jeho doménou. Pracoval pro pět biskupů, mimo Würzburgu také v Bamberku, Trevíru, Špýru a Kolíně nad Rýnem. Ve své tvorbě byl umělcem neuvěřitelně tvůrčí síly a úžasné produktivním, jen pro zámek Seehof a rezidenční zahradu v Bamberku bylo objednáno na 420 plastik (!), obdivovaný je hlavní

Seehof, Znásilnění Proserpiny
foto: www.de.wikipedia.org

v Gaukönigshofenu a další a další práce. V té době musela jeho dílna zaměstnávat velké množství kameníků, aby veškeré zakázky stihla.

Jako největší představitel francického rokoka však později v nově přicházejícím období klasicismu nebyl schopen či ochoten se přizpůsobit. Objednávky začaly slábnout a o jeho práce přestal být zájem. Adam Ferdinand Tietz umírá 17. června 1777 v Seehofu v chudobě.

Teprve současná doba přehodnotila jeho dílo; v Mammelsdorfu, kde je pochován, je po něm pojmenována škola a ve Veitshöchheimu u Würzburgu, kde pro zámeckou zahradu také vytvořil plastiky, má památník. Zámecký park v Seehofu byl znovuvybudován do rokokové podoby a osazen kopiemi jeho soch (originály jsou uloženy jinde a chráněny před nepřízní počasí).

Proč o Adamu Ferdinandovi Dietzovi píšu, když zdánlivě nemá nic s Blatenskem společného, Jezeří je sice nedaleko odtud, ale v mosteckém okrese (původně patřilo pod chomutovský!), a valnou část svého života prožil v Německu? PŘESTO MÁ!

Na okraji katastrálního území Hrádečné, na bývalé dolní cestě do Chomutova stávalo torzo mariánského sloupu. Zarostlé, zčernalé ovzduším, okolí podupané pasoucím se dobyt看em, s chybějící sochou na vrcholu. Dlouhá léta, ba přímo

Fontána v zahradě zámku Veitshöchheim
foto: internet

desetiletí jsem chodil kolem, za tu dobu se mi podařilo nechat rozluštit špatně čitelný nápis na podstavci: v českém překladu „Pro oslavu Boha a nejvíce rozkošné Panny Marie

postavil Josef Springer z Sperbersdorfu č. 8 roku 1859“. Z archivu mi bylo potvrzeno, že v té době skutečně v Hrádečné žil. Vedle stojí lípa, jejíž stáří by odpovídalo, že tou dobou byla vysazena. Takže skulptura by měla být postavena v uvedeném roce. Jenomže – styl, sloh stavby a její monumentalita, mi nějak nesešlo. Až letos na jaře se mi dostala do ruky kniha, kde bylo uvedeno u nějaké sochy jméno Dietz. S tím už jsem se přeci setkal, vždyť dole na podstavci mariánského sloupu je vytesáno Von F. Dietz! A pak už vše do sebe zapadalo, v odborné literatuře a internetu jsem se dozvěděl vše potřebné: Mariánský sloup nepochází z r. 1859, ale je o více než jeden a čtvrt století starší!

Vznikl někdy v období před odchodem A. Ferdinanda Dietze do ciziny. Když budeme předpokládat, že jako dítě netvořil samostatně, tak musel být zhotoven někdy mezi r. 1725 – 1735, to mu bylo mezi 17 – 27 roky. Zajímavostí je, že nedaleko, u Březence, je podstavec, na němž kdysi stávala nějaká plastika, který má naprosto stejnou signaturu. Na mariánském sloupu je v horní části

znak Tovaryšstva Ježíšova (jezuité) IHS s křížem a 3 hřeby. Ti byli činní v Chomutově a od 17. až do počátku 18. stol. barokně přestavovali květnovský

poutní kostel Navštívení Panny Marie. Nejenom z horských obcí, ale i z podhůří chodila poutní procesí do Květnova. Jednou z cest musela být i dolní cesta z Chomutova do Hrádečné. Po překročení údolního potůčku poutníci stoupali cestou do svahu, odkud na ně shlížela z výše Panna Marie s prosebně sepnatými rukama. V r. 1859 musel být mariánský sloup asi poškozený a tak ho dal místní obyvatel Josef Springer na vlastní náklady opravit. A jak už to chodí, nechal své jméno na soklu zvěčnit. Byl-li tam starší text, to už se asi nedozvíme.

Shodou okolností Obecní úřad v Blatně získal na jaře peníze na opravu tohoto mariánského sloupu. Restaurování se ujala firma Archkaso s. r. o. a v listopadu předala hotové dílo. Není zde dostatek místa na podrobné hodnocení provedené práce.

Vlevo mariánský sloup před cca 100 lety, vpravo restaurovaný.
Dole vlevo původní signatura Von F. Dietz, vpravo po restaurování (sokl je otočený o 90° ?!)

Nově instalovaná socha Panny Marie Imakuláty (výdusek z umělého kamene) naprosto nekoresponduje s původní plastikou, která byla mimochodem větší o cca 25 cm (vzhledem podobná Panně Marii v nice nad portálem květnovského kostela - shodná kamenická dílna?). Její obličej v podstatě není vidět z žádné strany. Z pozdně barokní skulptury tak bylo vytvořeno tuctové naivní vesnické dílo 2. pol. 19. stol., naroubované na barokní podstavec. Něco takového by si restaurátor neměl vůbec dovolit. Otázkou však zůstává požadavek investora.

Celkově lze říci, že ze strany restaurátorské firmy bylo absolutně nepochopeno původní dílo, jeho smysl a časové zařazení do kontextu doby, o

tvořci nemluvě. Smutné.

ZT

Rádi bychom v podzimních číslech Blatenské Blatky uveřejňovali Vaše zážitky, dojmy, postřehy, co jste zažili na svých toulkách po vzdálených i blízkých cizích zemích, ale i u nás doma. Prostě takové kratičké cestopisy. Dnes každý fotí a tak doplnit to nějakou fotkou není problém. Poslední číslo v roce je ideální pro takové povídání, kde jste letos byli, a takovou inspirací pro

příští rok. Dnešním „cestopisem“ navazujeme na loňské putování a rádi bychom ponechali původní název, pouze trošinku pozměněný na POUTNÍCI Z BLATENSKA, vždyť je nás mimo Blatna ještě dalších 7 obcí. Takže vzhůru za poznáváním naší matky Země!

POUTNÍCI Z BLATENSKA

NEPÁL – ZEMĚ BOHŮ, DÉMONŮ, ALE I LIDÍ

S partnerem jsme cestovatelé tělem i duší... doslova, i prstem po mapě, v Čechách, za humny, i v daleké cizině.

Milujeme obecně Asii pro její čistou upřímnost, příjemné lidi a laskavost obou nejrozšířenějších náboženství na světě Buddhismu i Hinduismu. V podstatě dokážeme přijímat i tu neskutečnou špinu a jakési nevidění toho, jak to vypadá v bezprostřední blízkosti prostoru, kde tito lidé žijí, pracují a vychovávají děti.

Viděli jsme mnoho asijských špinavých měst, ale Káthmándú všechny předčilo. Není to jen tím, že před čtyřmi roky postihlo tuto zemi velké zemětřesení, ale je to tím, že Nepálci mají v sobě svůj vnitřní prostor čistý, a proto jim na prostoru kolem nich tolik nezáleží.

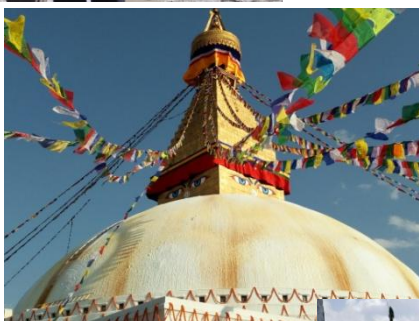
bezprostřední sílu Himálajských velehor, i to, jak vám může být v noci zima i se všemi vrstvami oblečení, které máte na sobě. V horách kvetly rododendrony, občas padaly laviny, jak ty sněhové, tak i ty kamenné, a my zažívali překrásné chvíle, kdy jen přijímáte úplně všechno, protože vám nic jiného nezbývá.

Častokrát jsem hodně plakala, když mne objímaly děti a vůbec nic po mě nechtěly. Dojímaly mne i staré babičky, muly a buvoli, bez nichž by život v horách nebyl možný. A mnohokrát jsme také trnuli strachy, když se náš autobus nebezpečně naklání nad

Přesto mne toto město vzalo za srdce. Káthmándú je temné i mystické, plné napětí i erotického vyzařování, stále plné prachu, kouře vonných tyčinek, hluku všemožné dopravy i zvuku modlitebních mlýnků. Jako dítě jsem toužila uvidět domeček, který má oči... a tento dětský sen jsem si splnila, když jsem dojatá stála pod bíle natřenou stúpou Boudhanath a vševědoucí oči této stúpy sledovaly ten všeobecný mumraj kolem – s klidným uvnitřním.

Nepál jsme navštívili letos v březnu poprvé a překlonili se přes první jarní den i do dubna, ochutnali

těch sedm. Uvědomila jsem si, že větu, kterou jsem četla v jedné knize „Neměň Nepál, měň sebe“, bych nechala vytesat do kamene. Protože již nikdy nebudu stejná! Domů jsem se vrátila jiná, klidná, s

hlubokými údolními a my se sunuli šnečím tempem v prachu a horku, s pipajícími kuřaty nad hlavou, někam, možná i do pekel.

Když na vás poprvé promluví posvátná hora Machapuchare, která je přezdívaná „rybí ocas“, a do sedmi tisíc metrů ji chybí jen

pocitem tepla někde kolem žaludku a ten jsem si hýčkala ještě několik měsíců.

Můj partner vidět Nepál jinými očima, než já. Mnohé jej bolelo, bylo mu blízké i vzdálené, viděl i to, co má uvnitř schované, a zároveň cítil, jak nádherně je doma, v Evropě.

Jestli se toužím někam vrátit, tak právě do této země. Do země, která mne naučila přijímat. Přesto všechno, jsem velmi šťastná za to, že jsem se narodila sem a rodná hrouda mi je nyní nějak bližší.

Děkuji s velkou vděčností za vše a... NAMASTE! (Namaste: mnohovýznamné – dobrý den, na shledanou, děkuji)

Z deníku:

1. den

Když přistáváte v Kátmándu tak vás vítají skoro všechny osmítisícovky a vy si uvědomíte, jak jsme jako lidstvo nepatrní...celé půl hodinové kroužení nad Himálajemi jsem proplakala...jak mne ty velehory dojaly...

V Kátmándu se slaví jarní svátek a ještě k tomu velký svátek barev, tak jsme se hned

zčerstva ocitli v tak divokém mumraji oslav, že jsme od hlavy až k patě celí barevní...a osahání od tisíců především mladých Nepálců...každý vás chce umazat...křídovými barvami...

Občas v celém městě vypadne elektrika a tím pádem neteče ani voda, tak jsme se mohli umýt až za pár hodin...jaká úleva a v teplé vodě...vím, že bude mnohem hůře...

Z města dýchá neskutečně stará historie a mnoho starobylých soch, bohů a bůžků se ocitá i uprostřed stavenišť, které tu ještě stále po zemětřesení jsou připravena k opravě, která se uskuteční možná až za sto let...

Tuto starou atmosféru prolíná všudypřítomná moderní hudba, diskotéky a neustálé troubení motorek, aut a rikš...

Mnoho lidí žije na ulici,...zvyknete si za chvíli...

Děkuji za možnost poznat tuto zemi...a těším se na zítřek...

NAMASTE...

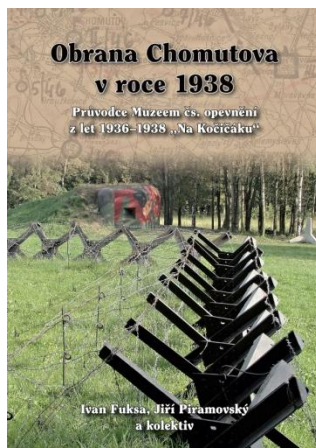
Kdo má zájem přečíst si celý deník, může zaregistrovat na „fejzbůk“.

Leona Hmková

Publikace OBRANA CHOMUTOVA V ROCE 1938

Při toulkách po okolí Chomutova v malebných Krušných horách člověk narazí na nenápadné betonové objekty, které zůstávají bez většího zájmu okolí a postupně zarůstají. Tyto betonové bunkry se budovaly v druhé polovině třicátých let proti hrozbě ze sousedních států, především z nacistického Německa. Okolí Chomutova dnes vyhlíží poklidně, ale právě zde se v září 1938 stovky československých vojáků připravovaly na válku s Německem. Ta sice nikdy nevypukla, ale střety se zfanatizovaným německým obyvatelstvem byly na denním pořádku. Přípravy na útok zastavila mnichovská dohoda podepsaná 29. září 1938. Součástí jejích podmínek bylo i postoupení Chomutovska Německu. Všichni a všechno se muselo evakuovat. Na místě toho mnoho nezůstalo. V krajině však dál mlčky stojí pevnosti. Ty jako opuštěné memento doby symbolizují odhodlanost Československa bránit svůj demokratický stát.

Mezi zarostlými a zapomenutými objekty v Krušnohoří je Muzeum čs. opevnění z let 1936 až 1938 Na Kočičáku velkou výjimkou. Jeho

činnost se neomezuje jen na péči o objekty opevnění v okolí Chomutova, kterým se snaží vrátit jejich slávu z doby první republiky. Osádka „Kočičáku“ také různými akcemi připomíná tuto dobu a ukazuje, že máme být na co hrdí.

A právě z výše uvedených důvodů členové a přátelé muzea „Na Kočičáku“ v roce 2019 vydali svou první publikaci Obrana Chomutova v roce 1938 - Průvodce muzeem čs. opevnění z let 1936 - 1938 „Na Kočičáku“. Tato skromná brožura si bere za úkol ve stručnosti ukázat, jak opevnění v okolí Chomutova vypadalo, jak a proč se stavělo a představit chomutovský Pěší pluk 46, který zde sídlil od vzniku republiky až do jejího zániku.

Zajímavou a čtivou publikaci lze nově získat i na obecním úřadě v Blatné. Další podrobnosti o činnosti a historii spolku Muzeum československého opevnění z let 1936 – 1938 „Na Kočičáku“ budou publikovány v dalších vydáních Blatenské Blatky.

Jiří Piramovský

informace z OÚ

ZIMNÍ ÚDRŽBA

Přeci jen, mezi psaním těchto vět a Vaším čtením je nějaká časová prodleva, a tak je docela klidně možné, že už jste s letošní zimní údržbou udělali nějakou vlastní zkušenost sami.

Připravenost je taková, že kúly podél cest jsou na svých místech, reflexní proužky na stromech a kúlech podél cest také, zásněžky jsou rozmístěny, nádoby se šterkem rozvezeny, další šterk u úřadu. Dohoda o provádění prohmovávání a frézování je uzavřena stejně jako loni, tedy s Arcibiskupstvím pražským (za volantem Josef Houf), které se bude starat především o obce Bečov, Blatno, Hrádečná a případně Radenov, a TJ Mezihoří (za volantem Bohumil Dědek), které má na starost Květnov, Mezihoří, Zákoutí a Radenov (pokud si počasí nevyžádá setrvat v Zákoutí a v Mezihoří). O Šerchov se v podstatě na dobrovolnické bázi stará pan Petr Kordoš. V záloze dále máme ještě uzavřenou smlouvu s Krušnohorskými službami v Jirkově.

Hlavní ale stále zůstává nutnost, jako každou zimu, aby byli vybaveni také pokud možno všichni řidiči. Tedy dobré zimní pneumatiky, řetězy, lano a lopata. A rozum!!! Když je kalamita, není možné, aby traktory byly na všech kritických místech naráz, tedy je třeba trpělivosti. Když zapadneme, je dobré se pokusit pomoci si sám, poté požádat o pomoc okolo jedoucí, příp. kamarády se silnějším autem, a teprve až jako poslední možnost volat o pomoc traktory. Když totiž jedou vytažovat auto z příkopu, většinou tím ztratí čas na svou základní práci, a tak se často rapidně zhorší průjezdnost komplikovaných míst a tím vznikají další potíže a trápení. Aby se řidiči traktorů mohli věnovat především své práci, volejte v případě neprůjezdných úseků starostce I. Rabasové H., tel. 603563675.

Sněhu, vody je nám zapotřebí, takže musíme vydržet všechno, ale přejme si suché cesty a cestování bez nehod.

IRH

OPRAVENÉ CESTY – NEKONEČNÝ PŘÍBĚH

V letošním roce jsme opět pokročili v opravách místních komunikací. A to tak, že z obecní pokladny ubyl více jak 1 milion korun. Výrazně jsme poskočili s

kvalitou cest v Zákoutí, dále proběhly opravy v Mezihoří, Radenově, Květnově, Šerchově, Hrádečné a v Blatné. Velká oprava komunikace v horním Blatné je odložena až na příští rok. Budeme samozřejmě pokračovat zase jinde. Celková výše prostředků, které na opravy cest půjdou, je také závislá na tom, jaká bude zima, kolik peněz nás bude stát zimní údržba. Ta loňská vyšla oproti předchozím letům výrazně draž. Zatímco v předchozích letech to bývalo 200 - 300 tisíc, ta poslední spolkla přes 600 tisíc korun. Tak snad to nebude více...

IRH

BLÍŽÍ SE ČAS OHŇOSTROJŮ

K oslavám konce roku a začátku toho nového neodmyslitelně patří ohňostroje a petardy. Bohužel. Žijeme uprostřed přírody, v bezprostřední blízkosti lesů, někteří z nás i přímo v lesích. Chováme domácí zvířata, milujeme je. Příroda kolem nás je také (zatím) plná živých tvorů. Kdo má rád přírodu, nedovedu si představit, že by neměl rád její obyvatele z říše zvířat.

Přesto je ale stále spousta těch, kdo si nedokážou každoročně odpustit používání zábavné pyrotechniky. Naštěstí případů, kdy by lidé pálili petardy, dělali ohňostroje v průběhu roku u příležitosti různých oslav a setkání a neporadili se, je stále méně, ale děje se to. A obzvlášť v době hnízdění ptáků je to opravdu velká bezohlednost. Ale silvestrovské oslavy, to je ještě naprosto jiný „kalibr“. Zvířata jedou ve většině případů na tzv. „nouzový režim“. Stojí je dost úsilí zajistit si dostatek potravy, obstát v zimě, uniknout predátorovi. A my lidé jim k tomu ještě způsobujeme neskutečný stres obrovským hlukem, světelnými šoky na obloze.

Kdo má doma psa, kočku, či jiného živého tvora, ví, jak jsou zvířata citlivá, jak, i když jsou v bezpečí doma, v teple a s plnými žaludky, mezi svými milovanými, i přesto většinou z nich ohňostroje působí neskutečný stres, strach. A co teprve ta všechna zvířata venku, všude kolem nás...

Naše obec ohňostroje nepořádá už řadu let. Kvalita našeho života tím nijak neutrpěla. Naopak. Jenže není řešením ohňostroje zakázat plošně, vydat vyhlášku a pak za její porušení posílat každého k přestupkové komisi platit pokutu. Tedy šlo by to, ne jednoduše, ale šlo, jenže taková cesta není ta správná a stejně by problém nevyřešila.

Nezkusíme to letos bez petard a ohňostrojų? Prosím! Příroda nám nemůže poděkovat, ale věřím, že ten dobrý pocit uvnitř každého z nás, že jsme si něco dokázali kvůli někomu druhému odepřít, je ta nejlepší odměna.

Přeji vám všem krásný adventní čas, hodně hezkých a klidných dní mezi blízkými a těším se na společná setkání při všech těch koncertech a akcích, která k Vánocům v našich vesničkách už neodmyslitelně patří.

IRH

TROCHU VÍCE OHLEDUPLNOSTI, PROSÍM!

Stále častěji se na mě obrací lidé, stěžující si na neuklizené výkaly po psech po obcích a stále častěji bývají zmiňovány i výkaly po koních. Ano, psů žije v našich obcích 204, alespoň tedy těch registrovaných, přihlášených, a že v obcích přibývá i stále více koní, si asi také může každý všimnout. Pes i kůň samosebou na venkov patří, o tom není sporu, a dle mého názoru se naprostá většina majitelů psů i koní o své miláčky i vzorně stará, ale stačí pár těch, kteří tak nečiní a každodenně vykonaná potřeba, byť jen jednoho tvora, je hned samozřejmě vidět, o to více, když zůstane neuklizená.

Všem těm, kteří se o své svěřence starají, patří díky, za ohleduplnost, za respektování pravidel, a ty, kteří tak dosud nečinili, tímto prosím, aby se ohleduplnými stali. Není to tak těžké. Předem za čisté trávníky a cesty děkujeme!

IRH

ŘIDIČI BUĎTE OHLEDUPLNÍ!

Na jiném místě si můžeme přečíst článek paní starostky o úsilí a vynaložení nemalých finančních prostředků na opravy komunikací.

Hodně práce se tento rok udělalo v Zákoutí. A nově opravené cesty lákají ke sešlápnutí plynového pedálu. Chtěl bych touto cestou apelovat na všechny řidiče i řidičky. Rychlou jízdou, zejména ve svahu, se při agresivním rozjíždění a brzdění povrch komunikací s technologií, kterou používáme, velmi ničí.

Na začátku obce je také dopravní značka upravující rychlost na 30 km/h (pozn. red.: tuto značku by si zasloužilo více našich obcí!). Málokdo tuto rychlost respektuje a málokdo se podívá do zrcadla na návis. Vzhledem k pozitivní skutečnosti, že zde bydlí již nastalo několik rodin s dětmi, a někteří školáci chodí sami na zastávku autobusu, buďte prosím při projíždění obcí velmi opatrní a ohleduplní. Předem všem děkuji!

Aleš Andera

nabídky, informace

Betlémské světlo
opět na Blatensku
Přijďte si pro plamínek
Betlémského světla
v pondělí 23.12.2019
na běžných místech po 19.00
Lampy, lucerničky a svíčky s sebou.
Svahou každého světla je prozářít tmu

INFORMOVÁNÍ OBČANŮ PROSTŘEDNICTVÍM SMS ZPRÁV

Připomínáme možnost získávat informace od obecního úřadu pomocí SMS zpráv. Přihlášeným občanům jsou zasílány SMS zprávy o mimořádných událostech, odstavkách vody, elektrické energie, objížďkách, kalamitách, zasedáních zastupitelstva, kulturních akcích, případně další důležité informace. Abyste mohli dostávat informace (na mobil či pevnou linku), je nutno přihlásit se / registrovat do systému.

a) pro přihlášení mobilu zašlete speciální registrační SMS (viz níže) nebo vyplníte a podepsat „registrační formulář“ na úřadě

b) pro přihlášení pevné linky je nutno vyplnit a podepsat „registrační formulář“ na úřadě

Návod pro přihlášení mobilu k odběru informačních SMS zpráv:

UST mezera **BLATNO** mezera **INFORMACE** mezera **ANO** mezera **PŘÍJMENÍ** mezera **JMÉNO** hvězdička **NÁZEV OBCE** hvězdička **ČÍSLO DOMU**

Příklad zasílané SMS zprávy:

UST BLATNO INFORMACE ANO Novak Petr*Bečov*20

(před a za hvězdičkou nesmí být mezera)

Možné názvy obcí: „Název obce“:

BLATNO, BECOV, RADENOV, MEZIHORI, ZAKOUTI, KVETNOV, SERCHOV, HRADECNA

SMS zprávu můžete psát jak velkými, tak i malými písmeny, vše prosím píšte bez diakritiky. Odesláním SMS zprávy na číslo 900 77 03 dáváte souhlas s tím, že Vám mohou být příslušné SMS zprávy zasílány. Při správném odeslání SMS zprávy ihned obdržíte zpětnou SMS, která potvrzuje přihlášení se do databáze. Zasílané informace jsou pro Vás bezplatné a Vy platíte pouze první registrační SMS zaslanou na číslo 900 77 03, tj. 3,- Kč (vč. DPH).

Ukončení odběru zpráv můžete provést opět zasláním SMS v níže předepsaném stavu:

Příklad zasílané SMS zprávy: UST BLATNO INFORMACE NE

Tyto zprávy odesíláte z Vašeho mobilu vždy jen na číslo 900 77 03.

SLUŽBU MOHOU VYUŽÍT JAK ZDE TRVALE ŽIJÍCÍ OBČANÉ, TAK REKREANTI.

Přihlašování se, změny nebo odhlašování si můžete vyřídit i osobně na OÚ Blatno.

Vánoce v Blatně

24.11. 14-17 H. ADVENTNÍ DÍLNA V HORALCE

1.12. OD 14.H. ADVENT V HRÁDEČNÉ
OD 16.H. KONCERT V KOSTELE V BLATNĚ

7.12. OD 13 H. ADVENTNÍ DÁRKOVÁ
DÍLNA V HORALCE
OD 16.H. MIKULÁŠSKÁ V HORALCE

8.12. OD 14.H. ADVENT V ZÁKOUTÍ
OD 17.H. AURUM V KOSTELE V BLATNĚ

14.12. OD 15 H. ADVENT V MEZIHORI
OD 19.H. MYSLIVECKÁ ZÁBAVA V HORALCE

15.12. SPOLEČNÝ VÝLET DO SEIFFENU

22.12. OD 16.H. VÁNOČNÍ KONCERT V KOSTELE V BLATNĚ

Vydává: Obecní úřad Blatno, IČO 00261807; EČ MKČRE22472, jako periodický tisk územního samosprávného celku.

Redakce: Zdeněk Tollar, Iveta Rabasová Houřová, Antonie Kordošová, Pavel Suchopárek, Aleš Andera. Grafika: Zdeněk Tollar. Tisk: Akord s. r. o. Chomutov. © Redakce, pokud není uvedeno jinak. Za věcnou správnost článků odpovídají autoři. BB neprošla jazykovou kontrolou.

Kontakt: Redakce: e-mail: blatenska.blatka@seznam.cz; Obecní úřad Blatno čp. 1, 430 01 Blatno; tel. 474 625 839; e-mail: uradblatno@centrum.cz; fax: 474 625 839.

Datum uzávěrky: 11. 11. 2019; datum vydání: 22. 11. 2019.

NEPRODEJNÉ!